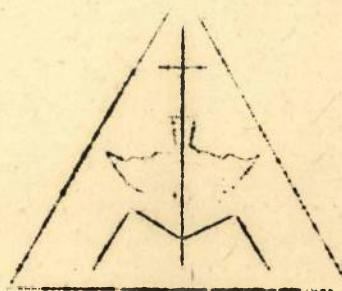

NOVÉ TURÍCE

S MÁRIOU

Číslo 3/1989

O B S A H

NA CESTE ODDANOSTI A POSLUŠNOSTI KRÁLOVI PRAVDY	
A SLOBODY S MÁRIOU	1
S DÁVIDOVÝM PRAKOM PROTI GOLIAŠOVI	3
ĽUDOM DOBREJ VOLE NA SLOVENSKU	3
PÁN JEŽIŠ, VYKUPITEĽ, OSLOBODITEĽ A LEKÁR	3
ČO SI MYSLIEŤ O "HNUTÍ CHARIZMATICKEJ OBNOVY"?	6
KTO PATRÁ DO KATOLICKEJ OBNOVY V DUCHU SVÄTOM NA SLOVENSKU? . . .	8

NA CESTE ODDANOSTI A POSLUŠNOSTI KRÁĽOVI PRAVDY A SLOBODY S MÁRIOU!

Pán Ježiš s trňovou korunou na hlave seba samého Pilátovi predstavil ako kráľa pravdy, kráľa tých, ktorí sú z pravdy:

Pilát mu povedal: "Tak predsa si kráľ?" Ježiš mu odpovedal: "Áno som kráľ, ako hovoríš. Ja som sa preto narodil a preto som prišiel na svet, aby som vydal svedectvo pravde. Každý, kto je z pravdy, počúva môj hlas" /Jn 18,37/.

Pilát sa uhol Pravde, ktorá ho oslovila, otázkou: "Čo je pravda?" /Jn 18,38/. My sa k tejto životne najdôležitejšej Pravde hlásime. Chceme počuť a poslúchnuť jej hlas.

Pán Ježiš ako večné Slovo - Pravda večného Otca sa preto narodil a preto žil, pracoval, ohlasoval evanjelium, založil Cirkev, trpel a vstal z mŕtvych, aby vydal svedectvo pravde. Pravda teda musí mať životne existenčnú dôležitosť. A vskutku má, najmä tá o Bohu a o nás, o Božej láske, spáse a vernosti a o našej hriešnosti, bezvýchodiskovej úbohosti, ale aj o úžasných možnostiach milosti Božej, ak ju s vierou prijmem. Z poznania a prijatia tejto pravdy sa rodí nový život, život Božích detí, ktoré počúvajú hlas Krista Kráľa, lebo sú z pravdy.

Čosi podobné sa deje u nás teraz v občianskej oblasti. Z poznania a prijatia nezfalšovanej pravdy o našej občianskej situácii sa rodí demokratická obroda našej spoločnosti. Rodí sa z úcty a lásky k pravde a slobode, ktorí z nej vyrastá, z odvahy a obiet tých, ktorí pravdu milujú viac ako seba, ktorí sú z pravdy. Takto vlastne slúžia kráľovi pravdy - Kristovi, počúvajú jeho hlas, ktorý sa prihovára každému človeku /Jn 1,9/, a patria medzi jeho poddaných, hoci si to možno ani neuvedomujú.

Pravda je východiskom a nástrojom oslobodenia človeka v každej oblasti. Ale plnú slobodu celého človeka, aj v tej najdôležitejšej oblasti - duchovnej, prináša jedine Pravda s veľkým P, Ježiš Kristus - Vykupiteľ celého človeka, Kráľ pravdy a slobody. Bez tejto najdôležitejšej slobody - duchovnej - každá iná sloboda má veľmi plytký a vratký základ.

To si musíme uvedomiť v tejto kritickéj spoločenskej situácii najmä my, veriaci. Musíme sa dať úplne oslobodiť a obnoviť Kristovi, aby z nás vyžarovala duchovná sloboda, sloboda v Duchu Svätom a všetko jeho ovocie - láska, radosť, pokoj, duchovná sila, odvaha, trpezlivosť, láskavosť, činná dobrota, krotkosť, vernosť a čistota. A potom smelo ohlasovať celým životom i slovom blahozvesť o najdôležitejšom a najzákladnejšom oslobodení, ktoré prináša jediný Osloboditeľ, Ježiš Kristus. V opačnom prípade by nám mohla vonkajšia sloboda aj uškodiť. Stala by sa príležitosťou ešte väčšej roztrieštenosti a nepravého partikularizmu a konkurenčného boja medzi nami a našimi skupinami a pohoršenie z Korintu by sa znovu opakovalo: ja som Pavlov, ja Kefasov, ja Apolov - len Kristov nie, alebo iba veľmi málo. A neposlúžili by sme ani občianskej slobode a jednote. Stavali by sme dom bez solídneho základu. Preto zamyslime sa nad najdôležitejším oslobodením, ktoré nám prináša Kristus!

Židom, ktorí mu uverili, Ježiš povedal: "Ak ostanete v mojom slove, ste naozaj mojimi učeníkmi a poznáte pravdu a pravda vás učiní slobodnými." Odpovedali mu: "Sme Abrahámovo potomstvo a nikdy sme nikomu neotročili. Akože hovoríš: "Budete slobodní?!" Ježiš im povedal: "Veru, veru, hovorím vám: Každý, kto pácha hriech, je otrok... Až keď vás Syn vyslobodí, budete naozaj slobodní" /Jn 8,31-34.36/.

Prinesenie tejto slobody nám - to stálo Pána Ježiša hlboké poníženie a dokonala poslušnosť až po smrť na kríži v oddanej láske k Otcovi a nám.

Osvojenie si tejto slobody nami - to nás musí stať tiež hlbokú pokoru a úprimnú poslušnosť z viery na každé slovo a znamenie, ktorým nás Kristus osloví, a na každú situáciu, ktorou nás pozve k sebe na kríž, v úplnej oddanosti voči nemu a voči našim bratom a sestrám, s ktorými máme teraz v našej vlasti budovať jeho kráľovstvo ako "kráľovstvo pravdy a života, kráľovstvo svätosti a milosti, kráľovstvo spravodlivosti, lásky a pokoja" /z profície zo slávnosti Krista Kráľa/.

Na tejto ceste k úplnej slobode Božích detí prichádza na pomoc nám slabým Duch Svätý, Duch pravdy, lásky a slobody:

"Teraz už niet odsúdenia pre tých, čo sú v Kristovi Ježišovi, veď zákon Du-cha, ktorý dáva život v Kristovi Ježišovi, oslobodil ťa od zákonu hriechu a smr- ti... Veď všetci, ktorých vedie Boží Duch, sú Božími synmi. Lebo ste nedostali ducha otroctva, aby ste sa museli zasa báť, ale dostali ste Ducha adoptívneho synovstva, v ktorom voláme: "Abba, Otec !"... Tak aj Duch prichádza na pomoc na-šej slabosti, lebo nevieme ani to, za čo sa máme modliť, ako treba; a sám Duch sa prihovára za nás nevysloviteľnými vzdychmi" /Rim 8, 1-2. 14-15.26/.

Duch Svätý chce znovu prísť v turečnej plnosti, odstrániť z nás všetky pre- kážky duchovnej slobody a osláviť v našich srdciach i v našej spoločnosti Kris- ta, nášho osloboditeľa a kráľa. Preto zakladá a šíri v celej Cirkvi svätodušnú a mariánsku obnovu.

A prichádza nám na pomoc aj Panna Mária, Nepoškvrnená Ducha Svätého. Ako na-ša Matka a Pomocnica svojím orodovaním a materinskou láskou je prítomná medzi na- mi, ticho pôsobí aj zasahuje pre víťazstvo Krista Kráľa v našich srdciach a spo- ločenstvách i spoločenských štruktúrach. Ona je predovšetkým pre nás úžasným vzo- rom a nežnou pomocou na seste poslušnosti z viery, najmä v situácii bolestných skúšok a očisťovaní, tak potrebných k tomu, aby odpútání od všetkého a každého, i od seba samých, mohli sme v úplnej slobode čistej lásky kotviť v jedinom pev- nom neotrasiteľnom základe, v Bohu, skrze Ježiša Krista v Duchu Svätom.

"Lebo zlato a striebro sa v ohni čistí a bohumilí ľudia v peci utrpenia" /Sir 2,5/. Mária Sedembolestná, ktorá stála pod križom svojho Syna, verne stojí aj pri nás v každej bolestnej situácii a pomôže nám úplne sa odovzdať Kristovi a otvoriť sa pre Ducha Svätého ako Ducha blahoslavenstiev, aby sme spolu s ňou v každej situácii vedeli zaspievať jej Magnifikat a dať Bohu ako ona svoje fiat. Denne si to trikrát pripomíname a chceme ešte lepšie pripomínať pri modlitbe Anjel Pána.

Sme bratia a sestry a preto spoluzodpovední za náš duchovný rast, za našu slobodu. Satva pre to robíme dosť.

Preto dajme sa svorne a pokorne do tohto zápasu o pravú a plnú slobodu a víťazstvo Krista kráľa! On milujúci, pokorný a poslušný, plný Ducha Svätého, ôd- daný syn Márie je našou cestou.

Božie slovo nás k tomu vyzýva /Flp 2, 2-11/:

"Buďte jedna duša a jedna myseľ! Nerobte nič z nevraživosti ani pre márnú slávu, ale v pokore pokladajte jeden druhého za vyššieho. Nech nik nehladá iba na svoje vlastné záujmy, ale aj na záujmy iných.

Zmýšľajte tak ako Kristus Ježiš:

On, hoci má božskú prirodzenosť, nepridržiaval sa svojej rovnosti s Bohom, ale zriekol sa seba samého, vzal si prirodzenosť sluhu, stal sa podobný ľuďom

a podľa vonkajšieho zjavu bol pokladaný za človeka.

Uponížil sa, stal sa poslušným až na smrť, až na smrť na križi.

Preto ho Boh nad všetko povýšil

a dal mu meno,

ktoré je nad každé iné meno,

aby sa na meno Ježiš zohlo každé koleno

v nebi, na zemi & v podsvetí

a aby každý jazyk vyznával:

"Ježiš Kristus je Pán!"

na slávu Boha Otca."

Uskutočňujme pravdu v láske a všestranne vrastajme do toho, ktorý je hla- vou, do Krista!

S DÁVIDOVÝM FRAKOM PROTI GOLIAŠOVI!

Ruky omotané ružencom vždy zvíťazia!

Ale keď máš ruky omotané svätým ružencom, nemôžeš byť taký, aký si.
Každé zrnko ruženca má ťa priviesť bližšie k Bohu, pravda, ak je vrúčne.

Každý úsek života omotaj svätým ružencom!

Aj tento, ktorý práve teraz všetci prežívate!

ĽUDOM DOBREJ VÔLE NA SLOVENSKU!

Nadišiel vrcholný čas, kedy treba riešiť problémy, ktoré sa nahromadili za posledných štyridsať rokov v našom verejnom živote.

Ja sám som svedkom mnohých uistení zo strany vládnych orgánov, že sa situácia a tak deformujúce zákony z 50 - tých rokov budú riešiť v krátkom čase, ale vždy ostalo len pri sľuboch, eddávavacích manévroch alebo len nepatrných úpravách.

Verte mi, že s veľkou bolesťou som konštatoval hrubé násilie našich bezpečnostných zložiek vykonané na pokojamilovných veriaciach ľuďoch dňa 25. marca 1988 v Bratislave a na mladých občanoch nášho štátu dňa 17. novembra 1989 v Prahe.

Pripájam sa k protestu ľudu Československa, i mnohých vysokých činiteľov u nás i na celom svete proti takémuto hrubému násiliu, pošliapaniu ľudskej dôstojnosti a porušovaniu základných ľudských práv. Rád by som bol, keby na čele nášho štátu a vo všetkých stupňoch štátneho aparátu stáli takí ľudia, ktorí by nepripustili v budúcnosti podobnú svojvôľu bezpečnostných orgánov a ich nadriadených.

Kiež by na čele nášho ľudu boli ľudia skutočne slobodne a demokraticky zvolení, ktorí by u nás znovu nainstalovali slobodu človeka, jeho prejavu, presvedčenia či politického, či náboženského a zrušili kult násillia, strachu a bezprávia, čoho sme všetci doteraz boli svedkami.

Prosím našich veriaciach, aby sa spolu so mnou modlili za pokojamilovný vývoj u nás, aby už raz bol koniec násiliu, bezprávia a lži.

V Trnave dňa 22. XI. 1989

Ján S o k o l
arcibiskup
metropolita Slovenska

PÁN JEŽIŠ, VYKUPITEĽ, OSLOBODITEĽ A LEKÁR

Vedel by si sa stať mravcom, ak by to bolo potrebné pre záchranu rodu mravcov? Boh čosi podobné pre našu záchranu urobil. Prehlásil to a uskutočnil jeho Syn: "Boh tak miloval svet, že dal svojho jediného Syna, aby nik, kto v neho uverí, nezahynul, ale mal život večný" /Jn 3,16/. "Syn človeka neprišiel, aby si dal slúžiť, ale aby slúžil a dal svoj život ako výkupné za mnohých" /Mt 20,28/.

Veľkosť tohto "výkupného" svätý Pavol, inšpirovaný Duchom Svätým, takto opísal a dal nám za príklad: "Nech je medzi vami také zmýšľanie, ako v Kristu Ježišovi: Spôsobom bytia bol rovný Bohu, a predsa nepel na svojej rovnosti, ale sám seba zmaril, vzal na seba spôsob služobníka, stal sa jedným z ľudí. A v podobe človeka sa ponížil, v poslušnosti podstúpil aj smrť, a to smrť na kríži. Preto ho Boh vyvýšil nad všetko a dal mu meno nad každé meno, aby sa pred menom Ježišovým sklonilo každé koleno - na nebi, na zemi i v podsvetí - a aby k sláve Boha Otca každý jazyk vyznával: "Ježiš Kristus je Pán" /Flp 2,5-11/.

Hej, Kristus ako "Boží Baránok, ktorý aníma hriechy sveta" /Jn 1,29/, vzal na seba celú tú strašnú ťarchu a poslušne ju zanesol nielen do Jordána, ale aj

na kríž, aby ju svojou obeťou úplne zničil a získal potrebné milosti na liečenie ich následkov. Preto dostal meno nad každé iné meno: Ježiš - hebrejsky Ješua, čo značí "Jahve je spása".

I keď plné vykúpenie dosiahneme až vo večnosti, keď aj naše telá budú vzkriesené a oslávnené, predsa je nesmierne radostné, že Ježiš už tu na zemi je naším Spasiteľom, Osloboditeľom a Lekárom, ktorý nás chce už tu urobiť šťastnými, vyrovnanými dietkami svojho Otca.

Ježiš aj dnes s tou istou ochotou a radostou ako kedysi v Palestíne:

- oslobodzuje nás od hriechov a otroctva zla,
- lieči neporiadok v našich citoch a naplnia nás radostou a pokojom svojho Ducha,
- lieči naše napäté a zranené vzťahy a buduje spoločenstvo v Duchu Svätom a
- často nám vracia aj zdravie a silu nášho oslabeného tela.

Toto oslobodenie a uzdravenie, najmä v oblasti duchovnej, duševnej a spoločenskej veľmi potrebujeme, lebo len tak sa môžeme úplne odovzdať Ježišovi, prijať plnosť jeho Ducha a byť jeho spolupracovníkmi pri záchrane človeka a budovaní jeho Kráľovstva. A len tak môžeme vieryhodne ohlasovať a prinášať spásanosnú Ježišovu moc a šíriť jeho pokoj a radosť.

Súčasná narastajúca mravná, duševnocitová a spoločenská bieda nás priam burcuje, aby sme čím prv umožnili Pánovi Ježišovi aj skrze nás zachraňovať to, čo zahynulo, oslobodzovať od Zlého, od hriechu a otroctva nerestí a liečiť všetky bolestné rany, ktoré spôsobil hriech, nedostatok lásky a bolestné sklamanie a zlyhania v narušených rodinách a iných zraňujúcich spoločenských vzťahoch. Veď to sú nutné predpoklady toho, aby sme niekoho mohli bližšie priviesť ku Kristovi a pomohli mu nájsť si svoje tvorivé miesto v cirkevnom spoločenstve i v občianskej spoločnosti.

Predpokladom nášho oslobodenia od hriechov a hriešnych náklonností je ozajstné obrátenie a dôveryplné, pokorné prijatie Ježiša ako nášho osobného Spasiteľa a Pána. To predpokladá dokonalú lútosť, teda lútosť z lásky k Pánovi, takže si ho zamilujeme nadovšetko a seba i všetkých bližných budeme milovať z lásky k nemu. Takáto dokonalá lútosť odstraňuje nielen hriech, ale aj jeho korene /Sv. František Saleský/. Je veľkým zásahom Ducha Svätého, ktorým Pán Ježiš prejavuje svoje milosrdenstvo voči tým, ktorí túžia po jeho oslobodení a pokorne si ho vyprosujú, najmä ak prosia súhlasne spolu s inými, ktorí sú už v úprimnom priateľstve s Ježišom.

On sám nás ubezpečuje: "Hovorím vám: ak sa zhodnú dvaja z vás v prosbe o akúkoľvek vec, môj nebeský Otec im to učiní. Lebo kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som aj ja uprostred nich" /Mt 18, 19-20/. "Čokoľvek budete prosiť v mojom mene, urobím, aby bol Otec oslávnený v Synovi" /Jn 14,13/. "Ak budete prebývať vo mne a moje slová budú prebývať vo vás, pýtajte si, čo si prajete, a splní sa vám" /Jn 15,7/!

Pán Ježiš je smutný z toho, ak sa nevieme súhlasne modliť, prihovárať sa v jeho mene. Nestačí iba formálne pasívne "Amen" na konci modlitby. Veľmi túži po ozajstnej súhlasnej modlitbe. Apoštolom vo Večeradle hovoril a platí to možno aj pre nás: "Dosiaľ ste o nič nepožiadali v mojom mene. Pýtajte si a dostanete, aby vaša radosť bola úplná" /Jn 16,24/!

Takto "súhlasne" a "v jeho mene" sa môžeme modliť za vyliečenie nielen duchovnej oblasti, ale aj iných oblastí, kde Ježiš tiež chce byť naším Spasiteľom a Lekárom. Veľakrát je to aj nutné, lebo jednotlivé druhy našich nemocí často súvisia. Duchovná nemoc /hriech, nerest/ často podmieňuje psychickú nemoc /neuróza, psychoneuróza, psychopatia/ a tá môže vyvolať aj telesnú nemoc. Plné duchovné oslobodenie od hriechu tiež nemôžeme dosiahnuť bez toho, aby sme sa ne snažili odstrániť psychické ťažkosti a slabosti, ktoré mu napomáhajú. Ba niekedy aj telesná nemoc môže vyvolávať slabosť v psychickej i duchovnej oblasti. Okrem toho nesmieme zabúdať, že do hry sa môže zamiešať aj diabol, ktorý môže vyvolať každý druh slabosti a nemoci.

To, čo sme si povedali o jednotlivých druhoch nemoci, zhrnie a doplní nasledovná tabuľka.

SPÔSOBY MODLITBY ZA UZDRAVENIE

Nemoc	Príčina	Modlitb. pomoc	Sviatosťná pomoc	Prírodná pomoc
Duchovná	osobný hriech	za pokánie	sviatosť pokánia	nie je
Psychická	zraňujúci neúspech v ľudských vzťahoch	uzdravenie pamäti	sviatosť pokánia Eucharistia	spoločenstvo a psychol. rada
Belomá	nešťastie, infekcia	modlitba viery	sviat. pomazanie nemocných	liek
Jedna zo všetkých troch	posadenie diablom	za vyslobodenie	vyháňanie diabla	nie je

"Liečenie pamäti" je liečenie psychických koreňov súčasných problémov, slabosti a kríz. Môžu nimi byť niektoré staré udalosti, často z ranného obdobia tvorby života, pokazené vzťahy, nervové šoky, neúspechy, psychické zlyhania, ktorých stopy sú hlboko vryté niekedy už iba v podvedomí. Ak podvedome tá možnosť zaznamená, brzdiť, popudzovať.

Liečenie pamäti je potrebné:

- pri čiste citových krízach, ktoré ti môžu prekážať v tom, aby si konal dobro /božnosť, strach, tréna, túžba, úzkosť, smútok, samota, pocit nenájemnosti a pod./
- pri takých citových krízach, ktoré ťa môžu viesť k hriechu /zlosť, nenávisť, sŕkhanie, zľomyselnosť, pýcha, náravné myšlienky a predstavy a pod./ a
- v prípade náležite pôsobiacich návykových hriechov /sebakájanie, alkoholizmus, atď./

POSTUP MODLITBY ZA UZDRAVENIE

Modliť sa môžeme individuálne alebo spoločne /aspoň dvaja/, čo je, za predpokladu jednoty a vzájomného dopĺňania sa čností viery, nádeje a lásky, účinnejšie.

Modlitba za duchovné uzdravenie je vždy možná. Modlitba za psychické uzdravenie predpokladá u psychicky zranených dobrú vôľu - úprimné hľadanie Božieho kráľovstva. Ak ju nemajú, treba sa modliť za ich pokánie a pomôcť im pri konverzii.

Pred modlitbou za fyzické uzdravenie treba najprv skúmať Božiu vôľu. Keď sme sa totiž pokrstili v Kristovi, povinní sme mať účasť aj na jeho kríži. Dobré je položiť si otázky: "Spája ma táto choroba s Kristom, alebo ma robí egoistickým? Čo by robil Ježiš v podobnej situácii?" Ak na túto otázku odpovedá Duch Svätý a pobáda nás modliť sa, snažme sa dodržať nasledovné kroky:

- 1/ Uvoľni sa a s úplnou sústredenou sa obráť k Bohu, ktorý ťa miluje, chce tvoje šťastie a raduje sa, že ti môže dobre robiť. Prijmi Ježiša ako Osloboditeľa a uzdravujúceho Pána. Chváľ Boha a ďakuj mu.

- 2/ Pros ho a dovol' mu, aby ťa mohol naplniť svetlom, láskou a silou, aby sa upevnilo jeho Kráľovstvo v tebe a aby si mu mohol lepšie slúžiť.
- 3/ Teraz obráť svoju pozornosť na tú časť svojho tela alebo na to miesto svojho života /v prípade liečenia pamäti/, ktoré najviac potrebuje jeho uzdravujúce svetlo, lásku a silu. Pozerať na seba tak, ako ťa vidí Boh, zdravého a veselého.
- 4/ Pripomen' si Boží prísľub z Evanjelia a odpovedz s vierou "amen!" /áno, nech je tak/ na lásku a prísľub Boha.
- 5/ Poďakuj sa Bohu za jeho lásku a silu, ktorá ťa urobí zdravým, a teš sa v Bohu. Modlitbou chvály sa ešte lepšie otváraš jeho uzdravujúcemu vplyvu. Keď sa modlíš za niekoho druhého, aj vtedy postupuj takto a prived' ho s láskou do uzdravujúcej prítomnosti Božej.

Pri liečení pamäti si vykonaj najprv prvé tri kroky, ktoré sú tie isté ako pri modlitbe za fyzické uzdravenie, a potom pokračuj takto:

- a/ Poďakuj sa Bohu a chváľ ho za milosti, ktoré ti dal, a za prejavy lásky a služby, ktoré si prijal v tom čase zranenia od ľudí žijúcich okolo teba.
- b/ V Ježišovom mene odpusť všetkým tým, ktorí ťa zranili. Pros ho, aby ti odpustil všetky tie škody, bolesti, utrpenia a sklamania, ktoré si ty spôsobil iným.
- c/ Zver Ježišovi toto spomínanie. Poďakuj sa za dobro, ktoré on z toho tvojho zranenia vyvodil. Pros ho, aby úplne vyliečil tú ranu a aby ťa oslobodil od jej negatívneho vplyvu; aby ti vynahradil všetku lásku, pozornosť a prijatie, čo si tak veľmi potreboval v tom čase, ale si nedostal, a podobne.
- d/ Ver, že Pán vypočul tvoju modlitbu, ako to slúbil, začni mu vzdávať vďaky za jeho uzdravujúci dotyk a priprav sa na zemnu vo svojom živote.
- e/ Ak koreňom tvojich ťažkostí sú aj iné zranenia, pros Ducha Svätého, aby ti ukázal aj ďalšie miesta tvojho života, ktoré je potrebné podobne premodliť a uzdraviť skrze Pána Ježiša - Lekára, čo môžeš urobiť ihneď alebo pri ďalšom modlitbovom sústreďení.

Modlitba za vyliečenie pamäti je vždy vypočutá, okrem prípadu, keď hlavné kroky nekonáme správne, alebo keď je potrebná modlitba za oslobodenie od zlého ducha. Najčastejšie je chybný krok b/, keď niekto neodpustí. Uzdravenie môže nastať ihneď alebo postupne. V oboch prípadoch nás najlepšie otvára pre Božiu uzdravujúcu lásku modlitba chvály.

Tolkokrát sa modli za uzdravenie, koľkokrát to potrebuješ. Ježiš sa vždy raduje, keď môže liečiť. Dopraj mu tú radosť!

A nezabúdaj, že najkrajšie sa mu odvdáčiš za to, že ťa oslobodil a uzdravil, ak ho privedieš ako Spasiteľa a Lekára aj k iným. Je však k tomu potrebná okrem úprimnej lásky a túžby pomôcť a osláviť Pána Ježiša aj živá viera v jeho prísľuby, ktoré sú aktuálne aj dnes:

"A tých, čo uveria, budú sprevádzať znamenia: v mojom mene budú vyhánat zlých duchov, ... na chorých budú vkladať ruky a tí ozdravejú" /Mk 16, 17-18/.

ČO SI MYSLEŤ O "HNUTÍ CHARIZMATICKEJ OBNOVY"?

V 11. čísle časopisu Svetlo, asi z februára 1989, už vyšiel článok pod týmto titulom. Chýbali mu však tri nevyhnutné vlastnosti článku katolíckeho časopisu: katolíckosť, objektívna pravdivosť a láska k iným. Priniesol súkromné názory a postoje jednej osoby alebo jednej skupiny osôb, ktoré sú však v rozpore s postojom najvyššieho pastierskeho úradu v Cirkvi, spochybňujú najväčšie katolícke hnutie, hrubým spôsobom urážajú toto hnutie na Slovensku a v Maďarsku a bolestne zraňujú katolícku jednotu Jediného Tajomného Tela Kristovho, ktorého sme si všetci navzájom údmi. Oficiálny postoj Cirkvi však tento článok vôbec neuviedol. Preto v záujme katolíckej pravosti a úplnosti to dopĺňame.

Pavol VI. na turíchny pondelok r. 1975 k účastníkom Medzinárodného kongresu charismatickej obnovy povedal:

"Dnešná Cirkev i svet potrebujú viac ako inokedy, aby sa div Turíc naďalej uskutočňoval v dejinách..."

Pre tak silno saskularizovaný svet niet nič potrebnejšie, ako ona "duchovná obnova", akú pred našimi očami prebúda Duch Svätý v najrozličnejších spoločenstvách a krajinách. Prejavy tejto Obnovy sú rozmanité: patrí k nej duchovné spojenie, intímna jednota s Bohom, ktorá sa dosahuje verným zachovávaním krstných sľubov, ktorá sa často prejavuje v spoločnej modlitbe, pri ktorej sa každý slobodne vyjadruje, a tým napomáha, podporuje a oživuje modlitbu druhých. V základe toho všetkého je osobné presvedčenie, ktoré vyplýva nielen z poučenia, aké dáva viera, ale rovnako z istého experimentálneho zážitku, že človek bez Boha nie je schopný nič urobiť, ale s ním sa môže odvážiť na všetko. Dôsledkom toho je potreba chváliť Boha, vzdávať mu vďaky, oslavovať jeho divy, ktoré koná všade, rovnako okolo nás, ako aj v nás samých. Ľudský život nachádza svoje zameranie k Bohu, čiže ako tomu hovoríme "smer hore" /vertikálne zameranie/, bez ktorého je človek neúplný /kalika/. Toto hľadanie Boha túži po prijatí Toho, ktorý nás miluje a slobodne nám dáva seba, čo zasa od nás vyžaduje vernosť spojenú s pokorou. A tá vernosť - tak nás učí sv. Jakub - spája vieru so skutkami: "Veru, ako telo bez ducha je mŕtve, tak aj viera bez skutkov je mŕtva" /Jk 2, 26/. Akože by teda Obnova v Duchu Svätom nemala byť "príležitosťou pre Cirkev aj pre svet?" Ba viac, či nám netreba použiť všetky prostriedky, aby sme naplno využili túto "šancu"?

Ján Pavol II. 7. mája 1981 k účastníkom Medzinárodného kongresu charizmatickej obnovy povedal:

"Pápež Pavol označil hnutie obnovy v Duchu ako "príležitosť pre cirkev a svet" a šesť rokov, ktoré uplynuli od tej doby, potvrdilo nádej, ktorá zrodila víziu tejto "šance". Cirkev si všimla plody vašej modlitby, vašej hlbšej snahy o svätosť a lásku k Božiemu slovu. S neobyčajnou radosťou sme sledovali, ako vedúci obnovy rozvíjali stále širšiu víziu cirkvi a snažili sa, aby sa stávala čím ďalej tým realizovateľnejšia pre tých, ktorých vedú. Videli sme tiež vašu veľkodušnosť. Keď ste sa spravodlivo a milosrdne delili o Božie dary s nešťastnými tohoto sveta, aby tak všetci ľudia mohli zakúsiť tú nesmiernu dôstojnosť, akú majú v Kristovi. Nech je dielo lásky, ktoré sa vo vás začalo, korunované úspechom."

Ján Pavol II. vo svojom prejave dal viaceré smernice pre správne uskutočňovanie obnovy v Duchu Svätom a veľmi zdôraznil nutnosť kňazskej asistencie Obnovy a solídnej formácie vedúcich skupín i členov Obnovy.

Hnutie obnovy v Duchu Svätom /charizmatickej obnovy/ je najväčšie katolícke hnutie /asi 30 miliónov členov/ s veľkou účasťou mládeže. Má mnohé záväzné spoločenstvá zasväteného života, z ktorých jednému - spoločenstvu Emanuel sv. otec Ján Pavol II. zveril aj prijímacie stredisko mladých pútnikov v Ríme pri bazilike sv. Vavrinca. Vatikánsky rozhlas často prináša povzbudivé správy o živote a činnosti tohto hnutia práve v mládežníckych vysielaniach. Hnutie má aj svoj medzinárodný úrad priamo vo Vatikáne. Na miestnych úrovniach starajú sa o toto hnutie kňazi /prípadne aj biskupi/, poverení biskupskými konferenciami a svojimi biskupmi, prípadne vyššími rehoľnými predstaviteľmi.

U nás takáto normálna priaznivá situácia doposiaľ nebola, skôr opačná: neinformovanosť, predsudky, obavy, osočovania, prekrútené informácie, zákazy kňazom zúčastňovať sa na modlitbových skupinách Obnovy. Tak sa stalo, že na východnom Slovensku, kde sa modlitbové skupiny ocitli úplne bez kňazskej asistencie /po zákaze košického ordinára/, niektoré skupiny bez dostatočnej kvalifikovanej asistencie a potrebného rozlišovania nabrali živelnú podobu s niektorými pochybnými prejavmi a spôsobmi. Tieto skupiny vznikali a šírili sa bez potrebného spojenia s laickým vedením Obnovy v Duchu Svätom na Slovensku /kňazské už v tom čase nejestvovalo/ a niektoré sa ani neskôr nezapojili do celoslovenskej jednoty spoločenstiev Obnovy. Tieto sa v súčasnosti /asi 3-4/ už ani samé nepokladajú za skupiny Obnovy.

Taká je skutočnosť o niektorých modlitbových skupinách, ktoré autor článku mylne pokladal za typické skupiny Obnovy v Duchu Svätom na Slovensku, a preto svoje jednostranné a urážlivé hodnotenie týchto skupín /vychádzajúce aj z predsudkov, osočovaní a prekrútených alebo neúplných informácií/ dovôľil si zovšeobecniť na všetky skupiny Obnovy v Duchu Svätom na Slovensku bez toho, žeby čo len raz navštívil zodpovedných za Obnovu na Slovensku alebo biskupa, ktorý si vzal pod patronát toto hnutie, ako to prikazuje evanjelium. V jeho pohľade väčšina členov Obnovy v Duchu Svätom na Slovensku a v Maďarsku sú paranoici alebo inak duševne úchylní ľudia a spolupracovníci diavla, ktorí mu prinajlepšom "naleteli".

Odpoveď na osobné útoky vynecháme. Aj tie vychádzajú z prekrútených a neúplných informácií a v jednom prípade z osočovania. Prečo si to autor najprv nepreveril? Či sú na Slovensku také neprekonateľné vzdialenosti? A vôbec, je katolícky časopis miestom na osobné útoky?

Pravdepodobne autor článku mal dobrý úmysel, keď ho písal, isté je však, že ho nepísal s Duchom Svätým a použil nekresťanské zbrane. Ako je však možné, že to uniklo redakcii katolíckeho mládežníckeho časopisu u nás?

KTO PATRÍ DO KATOLÍCKEJ OBNOVY V DUCHU SVÄTOM NA SLOVENSKU?

Láska a úcta k pravde akk človeku vyžaduje, aby sme rešpektovali totožnosť každého človeka a každej spoločenskej skupiny. Platí to aj o skupinách Obnovy v Duchu Svätom v užšom slova zmysle, ktoré jasne uznal a definoval už Pavol VI. roku 1975.

Preto v súlade s najvyšším učiteľským a pastierskym úradom Cirkvi sme definovali svoju totožnosť v minulom čísle NTSM /č. 1-2/89/, pričom sme poukázali na naše typické problémy a začiatočné chyby, ale distancovali sme sa aj od skupín a prejavov, ktoré s normálnou katolíckou obnovou v Duchu Svätom nemajú nič spoločné.

Žiaľ v ovzduší nedostatočných a často tendenčných informácií katolícka obnova v Duchu Svätom na Slovensku je zamieňaná so skupinami, ktoré k nám nepatria.

Preto pre odstránenie nejasností sa distancujeme:

- od asi 3 - 4 modlitbových skupín na východnom Slovensku s niektorými netypickými spôsobmi a prejavmi /Hervartov a pod./; tieto skupiny sa ani samé už nepokladajú za skupiny Obnovy v Duchu Svätom;

- od modlitbových skupín katolíkov, ktoré vznikli pri zboroch Apoštolskej cirkvi a iných protestantských cirkví a ktoré sú preto silne poznačené protestantským duchom /odmietanie úcty P. Márie, spechyňovanie autority hierarchie a učiteľského úradu/;

- a od samozvaných súkromných "charizmatikov" - v skutočnosti chorobných pseudomystikov, ktorí nikdy nepatrili ani nepatria do našich skupín /Bratislava a inde/.

Redakcia NTSM

Rozhodol som sa, že nechcem medzi vami vedieť nič iné, iba Ježiša Krista, a to ukrižovaného... Moja reč a moje ohlasovanie nespočívali v presvedčivých a múdrych slovach, ale v prejavoch Ducha a moci, aby sa vaša víera nezakladala na ľudskej múdrosti, ale na Božej moci.

/Sv. Pavol 1 Kor 2, 2. 4-5/

My sme pravá obriezka, čo slúžime v Božom Duchu a chválime sa v Kristovi Ježišovi a nevkladáme nádej do tela.

/Sv. Pavol Flp 3, 3/